

[C. C. Heilesen.]

gjort samme Synspunkt gældende som her. Naar jeg ikke gjorde det gældende ved første Behandling, hang det sammen med, at det efter min Mening er urimeligt at gøre denne mere vidtløftig, end den er, og at man hellere ved personlig Henvendelse til Ministeren maa gøre sine Synspunkter gældende i Stedet for at spille Tingets Tid ved at gøre dem gældende fra denne Talerstol, i hvert Fald saa længe vi ikke har en mere rimelig Form for første Behandling af Finansloven. Derfor føler jeg mig ikke ramt af disse Bebrejdelser og vil derfor anbefale, at man for en Gangs Skyld træder op overfor den formelt uforsvarlige Fremgangsmaade, der er anvendt, og mod den reelt ubegrundede Foranstaltning, man her har villet gennemføre.

Ludvigsen: Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte, at Redningsbestyrerens væsentligste Arbejde er at føre Tilsyn med Materiellet, maa jeg sige dertil, at København i saa Fald ikke er den rette Plads for ham. Nørrejylland, hvor mere end $\frac{4}{5}$ af Materiellet er, maa efter min Mening ogsaa være det Sted, hvor Redningsbestyreren skal være til Stede, thi dér kan han følge Redningsmateriellets Anvendelse, hvilket til syvende og sidst er det vigtigste.

Der er talt om andre Steder end Skagen, om Lemvig eller eventuelt Esbjerg, men disse Steder har jo i Forvejen deres eget Redningsvæsen, som sorterer under Landbrugsministeriet, medens Redningsvæsenet i øvrigt sorterer under Forsvarsministeriet, saa Materiellet er ligelig fordelt. Jeg maa anbefale, at Redningsbestyreren vedvarende bliver i Skagen.

Fraenkel: Jeg gik oprindelig ligesom det ærede Medlem Hr. Sundbo ud fra den Opfattelse, at en Redningsbestyrer maatte være dér, hvor Ulykkerne skete, hvor der altsaa skulde reddes; men ved at søge Oplysninger hos sagkyndige er jeg kommet til en ganske anden Opfattelse. Det er nemlig ikke alene saaledes, at Redningsbestyreren ikke direkte har noget med Redningsforsøgene at gøre; men det maa anses for meget uheldigt, om han kommer til Stede ved et saadant Redningsforsøg og blander sig i Kommandoen. Thi hver Redningsstation staar under Kommando af en bestemt Mand, som handler fuldstændig uafhængigt paa eget Ansvar. Jeg sætter blot, det skete, at Redningsbestyreren tog Kommandoen paa et saadant Sted og det

saa gik galt, saa vilde han derefter være ganske umulig, idet alle, og ganske særlig den, fra hvem han havde taget Kommandoen, naturligvis vilde sige: denne Ulykke er sket, fordi det var ham, der gjorde sig vigtig og overtog Kommandoen. Jeg er kommet til den Overbevisning, at Tyngdepunktet for Redningsbestyrerens Tjeneste netop ligger i Udsøgelsen af Materiellet, Raketter o. s. v., i Virksomheden med at følge Materiellets Bygning og i Tilsynet med Transporten af disse Ting, saa de kommer i god Behold ud til Redningsstationerne. Dernæst skal han tilbringe omtrent Halvdelen af Aaret paa Rejser fra Station til Station, og paa disse Rejser vil han faa fuldstændig Løjlighed til at lære de Mænd at kende, der kan være Tale om vil søge ind i Redningsvæsenet og blive ansat dér.

Som sagt, efter at jeg har ladet mig belære af sagkyndige, er jeg kommet til den Overbevisning, at Pladsen for Redningsvæsenets Ledelse er her i København.

Vesterager: Jeg vil gerne have Lov til at oplyse, at hele Redningsvæsenet paa Vestkysten, som vi alle er enige om er af langt den største Betydning, er bygget op i nøje Samarbejde mellem de forskellige Stationer og Redningskontoret, der igennem 57 Aar har haft sin Plads i Lemvig. Det var under den Ledelse, der udgik fra Redningskontoret, at hele Vestkystens Redningsvæsen blev bygget op, og denne Opbygning skete under det nøjeste Samarbejde mellem de forskellige Stationer og den Mand, der staar i Spidsen for Redningsvæsenet. Jeg kan derfor ikke tro andet end, at det har den allerstørste Betydning, at den, der staar i Spidsen, har det nøjeste Kendskab til det, han skal være Leder af. — Jeg kan ikke begribe, at Flytningen fra Lemvig til Skagen var berettiget, og jeg troede dog ærlig talt ikke, at Vejen til Skagen betød en Omvej til København. Jeg undrer mig meget over, at medens vi her i Tinget og i Udvalgene, ikke mindst i Lønningensudvalget, arbejder for at modvirke Centralisation, at man saa kan gaa ind for, at Redningsvæsenet, som navnlig har Betydning for Vestkysten, skal samles i København. Det har i høj Grad forundret mig. Jeg tør sige, at man kan ikke komme bort fra, at Redningsvæsenet er særlig knyttet til Vestkysten, og at man absolut maa bevare Ledelsen derovre, hvor det hele foregaar.

Forsvarsministeren (Brorsen): Det er undertiden de smaa Ting, der slaas op til noget